

DOSEVAJ SO IZSLE SLEDEČE KNJ- ŽI TE »SLOV. GOSPODARJA«:

1. Zemljska knjiga	5 din
2. Kako si sam izračunam davek	4 din
3. Zaščita kmetov v Jugoslaviji (Razprodano)	
4. Predpisi o cestah in prometu na njih	14 din
5. Zakon o volitvah naodnih poslancev	8 din
6. O bolnišnicah in bolniških pristojbinah	5 din
7. Koliko sme odvetnik računati	5 din
8. Uredba o likvidaciji kmetov dolgov	5 din
9. Uredba o kmetijskih zbornicah	5 din
10. Uredba, s katero se določa tarifa o nagradah notarjev	5 din

Naročniki »Slovenskega gospodarja« do-
bijo knjižice za polovično ceno.

nam jih prodali 75; skoraj isti primer je bil v Lendavi. Srečke so nam odklonili tudi naši ljudje, ki nimajo družin, pač pa nabranega veliko ljudskega denarja. Naj se ne čuti nihče užaljenega, to pišemo samo zato, da ne bo nihče stavljal velikih upov v prav nikogar. Zapisnik, oziroma seznam naših dobrotnikov je vsakemu na vpogled. — Občinska pisarna se preseli v hišo g. Zbka Ludovika, posestnika in trgovca. Tako je sklenil občinski odbor na seji, ki jo je vodil okrajni glavar g. dr. Bratina. S tem je huda borba končana. Daj Bog, da bi se duhovi pomirili in da bi prišlo do medsebojne ljubezni!

Srednja Bistrica. Nenadoma nas je 21. januarja zapustila v cvetu svojih let 12letna Vagnerjeva Agica. Prijubijeno deklico so spremili na zadnji poti njeni učitelji, součenci in součenke v polnem številu. Tudi drugih ljudi je bilo veliko navzočih, tako da je bil pogreb res veličasten. Dobri Agici naj bo zemlja lahka! Vi pa, dobri oče, zvesti sotrudnik našega katoliškega časopisa; draga mama in sestra, potolažite se v Gospodu!

Dolnja Bistrica. V ponedeljek 24. januarja je našel osemletni Danek prezgodnjo smrt pod ledom globokega jarka. Ko se je namreč vračal

po bližnjici iz šole, se mu je nenadoma vdri led pod nogami in Danek je izginil pod njim. Malemu dečku so njegovi učitelji in součenci priredili ganljiv pogreb.

Sezonski delavci. Kakor izgleda, bo letos odšlo iz Prekmurja vse, kar je za delo sposobno. Veseli nas, da je za naše delavstvo odprta pot v Nemčijo in Francijo, vendar pa bi morali iti tudi tu do gotove mize. Plače so dobre, posebno v Nemčiji, kjer se zasluži v dobrih mestih tudi 1000 din mesečno ali še več. In ta pohlep po denarju našim ljudem ne da miru, posebno na Goričkem. Mladina, 15—16 let stara, sili v svet in če jo vprašaš, zakaj, dobiš odgovor: Ker tudi drugi gredo. Torej če gre en potreben, pa jih gre tudi deset nepotrebnih. Ker je v Nemčiji letos dosti mest na razpolago, bodo ostali doma le šolski otroci in starši. Mladina odide in je v svetu brez nadzorstva. Strašne reči človek lahko zve, če se le malo zanima za življenje naših sezoncev. Tujega jezika ne razumejo, k službi božji ne hodijo in to ali radi dela ali radi daljave do cerkve, saj je v Nemčiji večina luteranskih cerkva. Versko življenje peša, moralno mladina pada, kar je končno tudi razumljivo. Seveda se vsi ne smejo obsoditi. In starši na to dosti ne gledajo, glavno jim je, da njihova mlada hčerka prinese domov nekaj jurčkov. V cerkvah na Goričkem lahko gledate fašenke. Revna dekleta pridejo iz tujine domov z bubi-frizuro, s klobuki in nališpane, da ne ve več, ali bi ji rekel milostljiva ali še kaj višjega. Nekatera dekleta gredo v tujino samo radi obleke in preostali. Marsikateri postane v tujini nesrečna za vse življenje. Je to naše izseljevanje že neke vrste bolezen. Da se doma pri gospodarstvu ne more vse v redu opraviti, je razumljivo, ko najboljše delovne moči odidejo in so doma le pozimi. Pa so čudni ti naši sezonci. Ko se v jeseni vračajo, zatrjujejo, da ne bodo več šli, a komaj mine božič, so že nestrpní, kakor ptice selivke. Po našem mnenju naj mladina pred 20 let ne bi šla v svet, kajti kakor skušnja uč, taka mladina najlažje propade. To velja posebno za take, ki imajo doma dovolj dela in jela. Ali morda nimam prav?

Nebesni pojav smo videli seveda tudi pri nas v Slovenaki krajini. Ljudje so se prestrašili in so govorili in še govorijo marsikaj. Nekateri so

tudi mislili na požar. Pa ti ne verjamejo, če jim razlagaš ta naravni pojav. Pravijo, da je to sigurno znamenje za vojno ali celo za konec sveta. Da so že madžarski vojaki na meji itd. itd. Ne vem, ali iz šale, ali česa drugega celo po Goričkem govorijo, da so imeli na Tišini baje celo sv. mašo med tem pojavom, ker so mislili, da bo vesoljna sodba. To si je gotovo izmisli la gorička hudomušnost. Ljudje, bodite pametni in se ne razburjajte; to je čisto naraven nebesni pojav

Naši rajni

Marenberg. V soboto na vse zgodaj se je zglašil pri g. šolskem upravitelju Božidarju Tomažiču angel smrti in vzel s seboj nedolžno dušo njegove edine hčerke, mlade trpinke Majde. Ja jo popelje na kraj večne sreče. V ponedeljek 24. januarja pa so žalostno peli zvonovi, ko smo njeno truplo spremljali k zadnjemu počitku. Ob grobu nepozabne sta se poslovila od nje šolarce v imenu šolske mladine in g. katehet. Izredno lepa udeležba je pokazala, kako občani sožalujejo in sočustvujejo z razžaloščeno obitelji. — Srečna Majdica, tebi pa kličemo: Na svidenje! — Po svoje plačilo sta šla v tem letu tudi še Lovrenc Strasser, priden in zanesljiv delavec, v 80. letu svojega življenja, in občinska reva Ana Uličnik, roj. Rešek. Naj počivata v miru!

Jazenica. Proti koncu lanskega leta smo položili v hladni grob mladenko Terezijo Dajčman iz Poličke vasi. Bila je od mladih let pošteno dekle in naročnica dobrih krščanskih listov. Z največjo vestnostjo je izvrševala svoje krščanske dolžnosti. Naj v miru počiva!

Sv. Jurij v Slov. goricih. Umrl je slikarski pomočnik Milan iz rodbine Zeletinger-Fuks. Dosegel je komaj starost 26 let. Bil je vesten in delaven v svojem poklicu ter ob skromnem življenju zbiral prihranke, da si v letošnjem letu ustanovi svoj lasten dom. Njegovega pogreba sta se poleg domače gasilske čete udeležili tudi gasilski četi iz Sv. Jakoba in Sv. Ane v Slov. goricih. — Dragi Milan, počivaj v miru! Preostali nam sožalje!

Slučajno odkritje

Med resnično natančnim pregledovanjem Potočnikovih svinjakov je opazil eden od orožnikov čisto slučajno na zastrtem oknu štibela stojalo s fotografičnimi ploščami. Domači so bili vsi krog komisije. Žandar je jemal nemoteno s stojala eno ploščo za drugo, jo podržal proti luči in se je čudil vidno steklu zaupanim slikam, katerih je bilo več.

Ko je že zaključila komisija oblastni pregled in je naročil Potočnik za gospode prigrizek, se orožnik še vedno ni ganil od okna izbice. Poklical je ostale tri tovariše z dvorišča in jim zapovedal, naj ne pustijo nikogar ven in ne noter. Nehote je odkril nekaj, kar je za oblast večjega pomena kakor pobijanje in uničevanje svinjske kuge po vsem Dravskem polju.

Nenaden nastop orožništva je pretresel do hipne obledelice na obrazu gospodarja Gašperja in starejšega sina Jožeta. Obstala sta kakor pribita, spogledala sta se in znala, da se je zasukala ovadba iz zavisti sosedov nenadoma v čisto drugo in za vso hišo porazno smer.

Žandar ob oknu je prenehal z ogledovanjem plošč. Krenil je v vežo in hotel v čumnato, ki je bila zaklenjena. Udar s puškinim konitom je omajal zapah.

Oko postave je presodilo z enim pogledom po sobici, da je odkrita ter razkrinkana ponarejevalnica desetakov s pomočjo fotografičnih plošč.

K pregledu odkritja povabljeni stražmojster je ukazal ukleniti očeta in sina. Orožniki so se lotili hišne preiskave. Brez posebnega truda so našli ter zaplenili mnogo več, kakor so prvotno domnevali. V dobro zaklenjeni hrastovi manjši škrinji pod posteljo so bili celi šopi napol izdelanih desetakov ter bankovcev po petdeset goldinarjev, zaloga fotografičnih plošč, papir, razne kemikalije in dva aparata za fotografiranje.

Pri takem in toliko obsežnem odkritju bi bilo vsako zanikanje krivde zaman. Na licu mesta sestavljen zapisnik je vseboval skesano priznanje očeta in sina, ki pa sta oba zamolčala ime učitelja ter mojstra, Andreja Hvaleca iz Leskovca. Očividno je bilo, da je moral nekdo starejši izvežbati v toliki spretosti nadvse težavnega ter zmotanega potvarjanja s fotografičnimi ploščami 19 letnega kmečkega fanta, čeravno je bil zelo brihten.

Žandarji so zaslišali nekatere sosede. Koj so imeli v mreži še tretjo in najtežjo ščuko — Haložana Hvaleca.

(Dalje sledi)

ne vedo, ali se nanaša na izkopani zaklad ali ne. O tem zakladu za sedaj vedo le toliko, da je bil nekda lastnina bogatega stockholmskega meščana Janeza Frederika Lohe. Kako je potem ta zaklad prišel v klet njegove hiše, pa še ne vedo. Zaklad so oddali sedaj državnemu zgodovinskemu muzeju v Stockholmu.

250 metrov pod morje so se spustili potapljači z italijanske potapljaške ladje »Titanic« v pristanišču Speciji. Največja globina, ki so jo potapljači dosedaj dosegli, je bila 150 metrov.

Kreppapir en gros za trgovce najugodnejše v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila Maribor in Ptuj.

Sv. Anton v Slov. goricah. Dan pred svojim 80. rojstnim dnevom je šel po zaslužen plačilo naš zvesti pismonoša Franc Žižek. Polnih 36 let je pridno in vestno izvrševal svoje dolžnosti. Polnih 36 let, dan na dan po slovitom slovenjgoriškem blatu, v dežju in snegu, v viharju in vročini, je nesel vesele pa tudi žalostne novice — zlasti za časa vojne, ko so matere s strahom in trepetom v srcu čakale na vest svojih mož in sinov z bojišč. S svojo šegavostjo si je pridobil srca vsega ljudstva, vse ga je poznalo, staro in mlado — vsi so ga radi imeli. Za 36 letno zvesto službovanje mu budi časten spomin!

Središče ob Dravi. V nedeljo 23. januarja se je pomikal iz Godeninec proti Središču dolg žalni sprevoz. Spremili smo na zadnji poti prerano umrlega učenca Ivana Ivanuša, sina ugledne Ivanušove družine v Godenincih. Pogreba se je udeležila šolska mladina z zastavo in Marijin vrtec z zastavo. Ob grobu se je poslovil od pokojnega šolarja g. župnik, šolski zbor pa je tovarišu zapel »Spomlad! vse se veseli«. Užaloščeni družini Ivanuševi naše sožalje!

Sv. Andraž v Halezah. V Gospodu je zaspala nadvse priljubljena in spoštovana mamica Rozika Vindiš, veleposestnica iz Sp. Leskovca.

Društvene vesti

ŠENTLENARČANI IN OKOLIČANI — POZOR!

Peysko društvo »Maribor« zapoje 6. februarja v St. Lenartu v Slov. goricah v društveni dvorani ob treh popoldne »Kovačevega študenta« in še druge vesele. — Na veselo svidenje!

*

Ribnica na Pohorju. V zadnji številki »Slov. gospodarja« (in tudi že parkrat poprej) se je nas Ribničanov spomnil g. dopisnik od Sv. Antona na Pohorju. Bodisi, da je to storil zaradi pomanjkanja novic v domačem kraju, bodisi iz resnične ali samo navidezne ljubezni do nas, ali pa morda iz majhne nevoščljivosti — to je vseeno — eno drži: Ribničani smo mu hvalečni za pozornost, ki jo nam posveča, in še bolj za reklamo, ki jo dela za nas — kar brezplačno. Tudi njegovo željo, da naj za predpustni čas pripravimo na odru kako šalo, mu bomo izpolnili. Še več kakor šala bo! 20. februarja bomo namreč igrali slovito komedijo ruskega pisatelja Gogolja »Ženitev«. Zato upamo, da bomo takrat videli v dvorani mnogo prijateljev od Sv. Antona. Vabimo pa tudi druge sosede, ki nas sicer nimajo tako radi kakor Antončani, da pridejo pogledat našo »Ženitev«, ki bo taka, da take še nobeden ni videl!

Št. Janž na Dravskem polju. Dne 7. in 8. februarja se vrši pri nas tečaj za vsa — predvsem pa za mlajša dekleta naše župnije. Na programu so predavanja z verskega, socialnega in organizacijskega področja, tudi za veselje bo poskrbljeno. Tečaj se bo začel oba dni s sv. mašo ob 7.30. slied prvga dne ob 16 z večernicami. V torek bo po večernicah še sestanek s starši, združen s prireditvijo, ki jo pripravi dekliski krožek. Starše tem potom vlijudno vabimo: Pridite, da se boste prepričali o potrebi katoliške mladinske organizacije! Tečaj priredi Zveza dekliskih krožkov iz Maribora. Pričakujemo vsa dekleta naše župnije, vabljeni pa so tudi dekleta iz bližnjih župnij. Ta tečaj mora poživiti gibanje krožka in roditi tudi stalne uspehe. Pridite res vse!

Sv. Ana v Slov. goricah. Nedelja 23. januarja je bila dan katoliške prosvete za našo župnijo. V cerkvi je bilo skupno sv. obhajilo in pridiga o

Bila je vedno vesele narave, ugledna gospodinja, z vsakim prijazna in v vsakem oziru vsem postrzežljiva. Draga Rozika, želela si ljubelega zdravja, zato si iskala pomoči v bolnišnici v Mariboru, in še razna zdravila, a bilo je vse brez uspeha. Zapustiti si morala svoje drage domače, v najlepših letih 38 let življenja, in se preselila na svoj večni dom. Kako spoštovana, vzorna kračanska kmečka mati je bila, je pričal njen pogreb. Počivaj v miru, draga mamica, na veselo svidenje z vsemi svojimi v nebesih! Tvojim ostalim žalujočim pa naše sožalje!

Globoko pri Brežicah. Težka izguba je zopet zadela hišo Preskarjevih. Komaj pred dobrimi tremi leti je družino zapustila dobra mama Preskarjeva. Zdaj pa je bridka usoda nenadoma iztrgala mladi družini še mlado gospodinjico in dobro mamico Ančko Preskarjevo, ki je zapustila užaloščenega moža Antona s petero neboljenimi otročki. Pogreb pokojne je bil na župnem pokopališču v Pišecah 22. januarja. Na grobu ob spregovoril v slovo ganjive besede g. Kodrič, provizor iz Pišec, v imenu domačih pa se je v izbranih besedah od nje poslovil svak pokojne g. Preskar Ivan iz Novega mesta. Družini Preskarjevi naše iskreno sožalje!

koristi katoliških prosvetnih organizacij, ki so sejalci božjega semena. Popoldne pa je bil v katoliškem prosvetnem domu občni zbor društva, ki bo obhajalo drugo leto že 40 letnico svojega obstoja. Iz poročil odbornik povzamemo, da je društvo dobro skrbelo po svojih pravilih za umsko, versko in moralno ter narodno izobrazbo, pa tudi za razvedrilo in kratek čas. Prireditve z igrami, ki jih je bilo sedem, so bile dobro obiskane. Društvo je priredilo materinsko proslavo in Miklavžev večer z obdarovanjem šolarjev. Društvo ima tamburice in tamburaški zbor, ki skrbi ob prireditvah za prijetno razvedrilo in kratek čas. Društvo goji tudi petje in telovadbo ter ima fantovski in dekliski krožek, ki sta imela skupno s člani obeh Marijinih kongregacij vsak po devet sestankov, cerkvenih in izven-cerkvenih. Društvena knjižnica, ki je odprta ob nedeljah in praznikih, šteje nad 500 knjig raznovrstne vsebine. Člani so si izposodili 423 knjig. Nemala zasluga Katoliškega prosvetnega društva je tudi, da znaša število naročnikov »Slov. gospodarja« stalno okoli 180. Katoliško prosvetno društvo je ob meji, državni in slovenski, prav tako potrebno in koristno kakor je bilo v prejšnjih letih. Le versko globoka in moralno neoporečna mladina je zarja boljše bodočnosti in nepremagljiva skala ob navalu tuje moči.

Ljutomer. Knjižnica Prosvetnega društva posluje vsako nedeljo po csmi sv. maši. Zadnje čase si je društvo zopet nabavilo nekaj novih knjig. — Fantovski odsek ima vsak torek redni sestanek ob 19 v Katoliškem domu. Vsak petek zvečer so vaje. Prvo soboto v mesecu imajo fantje fantovskega odseka zborni sv. mašo in skupno sv. obhajilo. Fantje, pridružite se in pridite!

Središče. Mariborski »Ljudski oder« bo gostoval 6. februarja v Društvenem domu s tridejanko »Dva para se ženita«. Začetek ob sedmih zvečer.

Frankolovo. Na Svečnico se vrši po sv. maši občni zbor Katoliškega prosvetnega društva Slomšek. Občni zbor se vrši v dvorani društvenega doma. Najskrenejše ste vabljeni vsi člani društva in vsi dobrotniki Frankolčan! — Po občnem zboru bo tamburaški zbor fantovskega odseka zaigral par narodnih komadov. Na svidenje v polnem števili! Bog živi!

Oblast na bajonetih

Članek s tem naslovom prinaša o Rusiji dobro poučeni list »Znamja Rossii« v 12. številki leta 1937. Članek opisuje, kako se je po 20 letnem vladanju boljševikov vse odvrnilo od njih. Mladino so po Komsomolu leta in leta obdelovali, da bi služila njihovi namenom, toda ta mladina zdaj zapušča nauk svojih marksističnih učiteljev. Tudi armado so urili in pripravljali le za svoje namene, a tudi ta ni več zanesljiva. Kreml, oziroma Stalin s svojo družbo se more opirati edino na armado notranje ohrane, to je na armado Čeke.

Članek opisuje položaj na kmetih, ki je obupen ter navdaja boljševike z velikim strahom. Silna jeza vlada med kmeti, ker jih oblast samovoljno preseljuje iz enega kraja v drugi kraj. Tako so iz strateških ozirov preselili 20.000 družin iz Leningrajske oblasti v Stalingrajski in Saratovski okraj ter na Krim. Meseca februarja bodo preselili 23.000 kolhozoikov iz zapadnih obmejnih krajev v notranje kraje države.

Enako so zelo nezadovoljni tudi delavci. Po raznih krajih države prirejajo velike shode ter zahtevajo, da se jim zviša plača in zniža cena raznim živilom.

Najbolj zanimivo za nas pa je, kakšen je položaj v komunistični stranki sami. Članek piše: Nepristana čistka (čiščenje), procesi, izgnanstvo in kazni članov komunistične stranke nam pričajo o njenem razpadu. Na podlagi zadnjih poročil meseca novembra o moči sil v komunistični stranki je na strani Kremļa še komaj 30% stranke, na strani opozicije pa 70%. V zvezi s tem se ni čuditi, da so se ponovni poskusi stranke, najti pot k sporazumu, nedavno končali z neuspehom. Borba v komunistični stranki zadnjega pol leta je prišla do vrhunca, ker so ukrepi Ježova in Ždanova proti nepokornim komunistom izzvali silen odpor Molotov-Vorošilove skupine. Meseca junija je med komunisti v Moskvi hodilo pismo iz roke v roko s podpisom: Stari boljševiki. Pismo je bilo naslovljeno na Stalina. V pismu se je zahtevalo, da se opusti nasilje do članov stranke, ker vsakodnevni strelji, zapori in izgnanstvo so silno poosttrili vzajemne odnose med člani stranke. Pismo se je končalo z zagotovilo, da se Kremlu ne bo posrečilo potem nasilja streti odpora stranke in dobiti od nje podporo za nov pravec, ki je nasproten boljševiško-leninski liniji.

Čez mesec dni, avgusta 1937, je postalo znano pismo pozneje izginulega Sulimona. »Ni člana v stranki,« je pisal vodstvu stranke, »ki bi ne videl, kako se vaša borba s člani stranke za vas vsak dan otežuje. Na mesto deset borcev proti vaši diktaturi, ki jih izločite iz stranke, pride na stotine novih. Razposlati vso stranko v taborišča za prisilno delo ne more niti tovariš Ježov. Še manj mogoče pa je njene borbe »tepsti«, kakor zahteva tovariš Ždanov. Ako vi zakrivate oči za vse posledice vaše borbe z vso stranko, vidimo mi jasno njen konec, vaš poraz.«

Tvo dvojno pismo nam pove vse, namreč notranjo borbo komunistov na življenje in smrt — za oblast.

Meseca junija je bil razpuščen komunistični odbor v Tomsku, avgusta je bilo odpuščenih 65% uradnikov in uslužbencev sovjetske telegrafske agenture Tass. V času od 20. junija do 20. julija 1937 je